

Definitieve beschikking

Mts. Visser-Mijs
Dominepad 8
5528 NC HOOGELOON

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 16 Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1321820/1392770

Directie

Ecologie

Geachte heer, mevrouw,

Aanvraag

Bij brief van 13 juli 2007 heeft u een aanvraag ingediend om een vergunning ingevolge artikel 16 van de Natuurbeschermingswet 1998.

De vergunningaanvraag is op 9 oktober 2007 ontvangen. Deze aanvraag is op 24 oktober 2007 aangevuld. De aanvullingen zijn op 19 november 2007 ontvangen.

De aanvraag heeft betrekking op een varkenshouderij aan het Dominepad 8 te Hoogeloon. Deze veehouderij is gelegen in de nabijheid van het beschermd natuurmonument Landschotse Heide en Mispelindse en Neterselse Heide. Dit gebied is tevens aangemeld als Habitatrictlijngebied Kempenland-West.

Adviezen en zienswijzen

Ter voldoening aan het bepaalde in de Natuurbeschermingswet 1998 hebben wij advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bladel.

Tevens hebben wij ingevolge de Algemene wet bestuursrecht Brabants Landschap, Natuurmonumenten en de Brabantse Milieufederatie de gelegenheid gegeven een zienswijze inzake uw aanvraag naar voren te brengen.

Advies gemeente Bladel

Op 17 januari 2008 hebben wij advies ontvangen van de gemeente Bladel. De aanvraag komt overeen met de activiteiten zoals vergund in de milieuvergunning. Zij geven positief advies wat betreft het verlenen van de vergunning.

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

Zienswijze Brabants Landschap, Natuurmonumenten en de Brabantse Milieufederatie

Nummer

1321820/1392770

Van het Brabants Landschap, Natuurmonumenten en de Brabantse Milieufederatie hebben wij binnen daarvoor gestelde termijn geen zienswijze ontvangen.

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) kan een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument (artikel 10, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998, hierna: de wet).

Op grond van artikel 10a wijst de minister van LNV gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nr. 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 (Habitatrichtlijn).

Een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet vervalt met ingang van het tijdstip waarop doch slechts voor zover dat beschermd natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen gebied als bedoeld in artikel 10a, eerste lid van de wet. De instandhoudingsdoelstelling van laatstgenoemd gebied heeft in dat geval mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen aanwijzingsbesluit (artikel 15 a, tweede en derde lid van de wet).

Vogelrichtlijngebieden die al door de Minister zijn aangewezen gelden als gebieden als bedoeld in artikel 10a van de wet (ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen). In gevallen waarin een beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een reeds aangewezen Vogelrichtlijngebied vervalt met ingang van 1 oktober 2005 het besluit houdende de aanwijzing van dat beschermde natuurmonument (ingevolge het tweede lid van artikel V).

De minister van LNV heeft de Habitatrichtlijngebieden nog niet conform artikel 10a danwel artikel 12 lid 3 (voorlopig) van de wet aangewezen. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde Habitatrichtlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst. De Habitatrichtlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de Natuurbeschermingswet 1998 dient ter implementatie van de Habitatrichtlijn dient artikel 16 van de wet richtlijnconform te worden geïnterpreteerd. Voornoemde uitleg is conform de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 28 februari 2007 (nr. 200604026).

Dat betekent dat ook voor Habitatrichtlijngebieden een vergunningsplicht ex artikel 19d van de wet wordt aangenomen als er sprake is van activiteiten die effecten kunnen hebben op deze gebieden.

Nummer

1321820/1392770

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet is het verboden zonder vergunning in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Artikel 19d, eerste lid, van de wet bepaalt dat het verboden is zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen projecten te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, van de wet aangewezen gebied kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval, projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de wet moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied (artikel 19e van de wet).

Toetsingskader ammoniak en Natura 2000

Op 23 mei 2007 is het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 bekend gemaakt. Het toetsingskader is bedoeld als handreiking om te beoordelen of de uitbreiding geen significante negatieve effecten heeft op het Natura 2000 gebied ofwel de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden mogen niet in gevaar worden gebracht. In het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn daarom op basis van wetenschappelijk onderzoek normen ontwikkeld (de drempelwaarde en de norm voor grondgebondenheid) die aan dit criterium voldoen.

Voor het beantwoorden van de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan, is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele veehouderijen of van de groep bedrijven waarvoor het onderhavige toetsingskader zal gelden van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een sterk dalende trend. Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35% afgenomen (Natuurbalans 2006, MNP).

Deze trend zal zich –zo blijkt ook uit het Alterrapport 2007- de komende jaren voortzetten, in elk geval tot en met 2015. Uit het Alterrapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven (het toepassen van emissiearme technieken) zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het MNP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie ook de komende jaren verder afnemen (p. 25 Alterrapport). Deze afname is onder andere het gevolg van het generieke emissiebeleid. Een en ander betekent dat ondanks het feit dat met het toetsingskader een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is, de totale belasting op de onderzochte Natura2000-gebieden zal afnemen. Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de ‘gebiedseigen’ stal- en opslagemissie slechts een klein deel (4-8 %) is van de totale stikstofdepositie op een Natura 2000 gebied. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat de drempelwaarde van 5% van de kritische depositiewaarde, zoals opgenomen in het toetsingskader, geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend voor activiteiten met een ammoniakdepositie van minder dan een drempelwaarde van 5% van de kritische depositiewaarde.

Nummer
1321820/1392770

Nu vaststaat dat uitbreidingen tot 5% van de kritische depositiewaarde en bij het hanteren van de norm voor lokaal grondgebonden melkveehouderij van 250 kg N/jaar, afzonderlijk noch in combinatie met andere plannen en projecten significante gevolgen kunnen hebben, is het niet nodig dat bij vergunningverlening een passende beoordeling plaatsvindt.

Beschermd gebied

Beschermd natuurmonument Landschotse Heide

Het gebied Landschotse Heide is bij besluit van 30 januari 1973 aangewezen als beschermd natuurmonument. Het gebied is in deze beschikking omschreven als tamelijk hooggelegen gronden met een vochtig tot drassig karakter en enkele heidevennen met open water. Het merendeel van het beschermd natuurmonument is een vochtig tot drassig voedselarm gebied dat slechts door natuurlijke neerslag wordt gevoed. Het natuurschoon wordt in hoge mate bepaald door de weidsheid van het gebied, de heidevennen en de golvende terreingesteldheid; de langs de randen voorkomende bossen accentueren de uitgestrektheid van de heidevlakte.

Beschermd natuurmonument Mispelendse en Neterselse Heide

Het gebied Mispelendse en Neterselse Heide is bij besluit van 5 juli 1982, kenmerk NLB/GS/GA-51933, aangewezen als beschermd natuurmonument.

Het gebied is in deze beschikking omschreven als een complex van droge en natte gebieden, vennen, naald- en loofbossen, hakhout en cultuurgronden die in biologisch, geomorfologisch en hydrologisch opzicht een samenhangend geheel vormen. Het natuurmonument kan worden beschouwd als een representatief overblijfsel van de in vroeger tijden in Noord-Brabant algemene maar tegenwoordig zeldzame combinatie van heidevelden met aangrenzende beekdalen. Binnen het natuurmonument zijn fraai meanderende beken Reusel en Stroom aanwezig, welke van grote betekenis zijn in geomorfologisch en biologisch opzicht.

Nummer

1321820/1392770

Habitatrichtlijn Kempenland-West

Het gebied Kempenland-West is in 2003 aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG).

Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de communautaire lijst vastgesteld. In het gebiedendocument is het volgende geformuleerd.

Het heide- en vennengebied van Kempenland-West bestaat uit enkele enigszins verspreid liggende delen: in het westen de Rovertse Heide, dan de aanliggende Mispelindse Heide en Neterselse Heide, meer naar het oosten de Landschotsche Heide, en tenslotte nog verder naar het oosten tussen Vessem en Wintelre, het Grootmeer. Tussen deze heideterreinen stromen de laaglandbeken Reusel, Groote Beerze en Kleine Beerze, die van belang zijn vanwege het voorkomen van de grootste populatie van de drijvende waterweegbree in ons land. De Rovertsche Heide, oorspronkelijk een groot heidegebied dat in de 20ste eeuw met naalddhout is bebost, omvat hier de Rovertsche Leij met beekbegeleidend bos alsmede het goed ontwikkelde ven Papschot. De Mispelindse en Neterselse Heide zijn droge en vochtige heiderestanten met vennen (De Flaes, Het Goor) van de voorheen uitgestrekte en kenmerkende Kempische heiden. De Neterselsche Heide omvat het gebied 'Grijze Steen' met slenken in veengrond) en broekbossen. De Landschotse Heide bestaat uit overgangen van droge en vochtige heiden met hierin enkele heidevennen (Keijenhurk, Kromven, Wit Hollandven en Berkven).

De aanmelding heeft plaatsgevonden, omdat het Kempenland-West één van de belangrijkste gebieden in Nederland is voor:

De habitattypen

2310 Psammofiele heide met Struikhei (*Calluna*) en Stekelbrem (*Genista*)

4010 Noord-Atlantische vochtige heide met Dophei (*Erica tetralix*)

De habitatrichtlijnsoorten:

1831 Drijvende Waterweegbree

Verder is het gebied aangemeld vanwege het voorkomen van:
De habitattypen

Nummer
1321820/1392770

De type

- 3130 Oligotrofe tot mesotrofe stilstaande wateren met vegetatie behorend tot de Oeverkruid-orde (*Littorelletalia uniflorae*) en/of de Dwergbiezen-klasse
(*Isoëto-Nanojuncetea*)
- 7150 Slenken in veengronden met vegetatie behorend tot het Snavelbies-verbond (*Rhynchosporion*)
- 91E0 Alluviale bossen met Zwarte els (*Alnus glutinosa*) en Es (*Fraxinus excelsior*) (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)

De habitatrictlijnsoorten:

- 1149 Kleine modderkruiper
- 1163 Rivierdonderpad

Feiten en omstandigheden

Stikstofdepositie

Het grootste gedeelte van de Nederlandse natuurgebieden heeft te lijden onder verzuring, vermesting en verdroging. Hierdoor gaan kwetsbare en vaak bijzondere planten- en diersoorten achteruit en maken plaats voor meer algemene soorten. Een teveel aan stikstof- in de vorm van stikstofoxiden en ammoniak- is hier voor een groot deel debet aan.

Stikstof is een essentieel element voor al het leven op aarde en zeer bepalend voor de vitaliteit van onder andere de planten. Een teveel en een tekort van stikstof (N) verstoort echter de balans en heeft nadelige gevolgen voor de natuur. Door het teveel aan stikstof krijgen planten, die daar goed tegen kunnen en/of stikstofminnend zijn, de overhand. Meer zeldzame en kwetsbare plantengemeenschappen worden door deze algemene snel groeiende soorten verdrongen. Dit heeft weer effecten op de kwetsbare fauna die afhankelijk is van de getroffen plantengemeenschappen.

Habitatrictlijngebieden kunnen pas toereikend tegen verzuring en vermesting worden beschermd wanneer bekend is wat de maximale hoeveelheid stikstof is die de habitattypen kunnen verdragen (de *kritische depositiewaarde* of *critical load*). Elk habitatype heeft zijn eigen gevoeligheid voor stikstof. Dat heeft te maken met de soort planten en de combinatie waarin ze voorkomen (plantengemeenschappen) met de bodem, het klimaat en dergelijke. Het voorgaande blijkt uit het rapport "Te veel van het goede", juni 2004. Dit rapport is gebaseerd op onderzoek door Alterra en TNO in opdracht van Stichting natuur en Milieu en de twaalf provinciale milieufederaties. Het onderzoeksverslag is te vinden op de website van Stichting Natuur en Milieu (www.natuurenmilieu.nl).

Overwegingen

Nummer

De Natuurbeschermingswet 1998 zelf en het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn op onze beslissing van toepassing. Van de voorgenomen activiteit worden geen andere nadelige effecten verwacht.

1321820/1392770

Om na te kunnen gaan of de vergunning wat betreft ammoniak kan worden verstrekt gelden er criteria. Deze zijn in het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 opgenomen in de vorm van een stappenplan.

Deze stappen worden naar aanleiding van de aanvraag als volgt doorlopen:

Stap 1 Gaat het om een graasdierbedrijf dat (ook) na uitbreiding grondgebonden is?

Het betreft in dit geval geen grondgebonden bedrijf (ook niet na uitbreiding zodat verder gegaan wordt naar stap 2).

Stap 2 Valt de nieuwe depositie (na) uitbreiding binnen de drempelwaarde?

Een natuurgebied kan, afhankelijk van de natuurwaarden die er aanwezig zijn, een bepaalde hoeveelheid ammoniak verdragen. Deze hoeveelheid, waarbij er geen aantoonbare schade optreedt, is de kritische depositiewaarde. Voor het Habitatrictlijngebied Kempenland-West wordt een kritische depositiewaarde gehanteerd van 1.071 mol N/ha/jaar.

Als na uitbreiding de ammoniakdepositie door een veehouderij op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied niet hoger is dan vijf procent van de kritische depositiewaarde voor het natuurgebied, kan de vergunning worden verleend. De ammoniakdepositie na uitbreiding (de depositiewaarde) wordt vastgesteld op basis van het Ammoniak-depositiemodel: "AAgro-Stacks" dat is ontwikkeld door KEMA en WageningenUR.

Voor het doorlopen van het Ammoniak-depositiemodel "AAgro-Stacks" wordt eerst de ammoniakemissie per emissiepunt berekend aan de hand van de diercategorie, het stalsysteem met bijbehorende emissiefactor volgens de Regeling ammoniak en veehouderij en het aantal dieren per diercategorie. De berekening van de ammoniakemissie is per emissiepunt in onderstaande tabellen weergegeven.

Details van Emissie Punt: stal 2

Nummer

1321820/1392770

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
D 3.2.9.2	Vleesvarkens	237	1,1	260,7
D 1.1.10.2	Gespeende biggen	360	0,23	82,8
Totaal emissiepunt				344

Details van Emissie Punt: stal 3 en 4

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
D 1.2.11	Kraamzeugen	116	2,5	290,0
D 1.1.10.2	Gespeende biggen	1.140	0,23	331,2
D 1.3.7	Guste en dragende zeugen	120	1,3	162,5
D 2.2	Beren	2	1,7	3,4
Totaal emissiepunt				787

Details van Emissie Punt: stal 4

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
D.1.3.10	Guste en dragende zeugen	277	2,6	720,2
Totaal emissiepunt				720

Details van Emissie Punt: stal 5

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
D 3.2.14.2	Vleesvarkens	1.600	0,18	288
D 3.2.9.2	Vleesvarkens	1.399	1,1	1238,9
Totaal emissiepunt				1,827

* stalsysteem weergegeven door code zoals opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 14 mei 2007

Van elk emissiepunt is de totale emissie in kg ammoniak per jaar berekend. Vervolgens wordt de exacte locatie van de emissiepunten van de stallen bepaald, uitgedrukt in de X- en Y-coördinaten (Rijksdriehoekcoördinaten).

Daarnaast spelen de hoogte van het emissiepunt, de (gemiddelde) gebouwhoogte, de diameter van het emissiepunt en de uittreesnelheid een rol bij het bepalen van de depositie op het natuurgebied. De genoemde parameters zijn weergegeven in onderstaande tabel.

Nummer
1321820/1392770

BronID	X-coörd.	Y-coörd.	Hoogte (m)	Gebouw hoogte (m)	Diam. (m)	Uittr. snelheid (m/s)	Emissie (kg ammoniak/jaar)
Stal 2	147 467	376 681	2,0	3,8	1,5	1,95	344
Stal 3 en 4	147 491	376 657	7,0	4,7 ¹	1,7	4,2	787
Stal 4	147 526	376 657	7,0	5,6	0,8	4,0	720
Stal 5	147 561	376 638	6,0	4,7	2,6	4,85	1.827

1) In tegenstelling tot het geen in de AAgro Stacks berekening van de aanvraag staat aangegeven, blijkt uit de plattegrondtekening dat de gemiddelde gebouwhoogte 4,7 meter is in plaats van 5,6 meter.

Tenslotte wordt de exacte locatie bepaald van een aantal maatgevende punten op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied. De ligging van de gevoelige locaties is weergegeven op bijgevoegde kaart. Deze locaties worden ingevoerd in het verspreidingsmodel. Het model berekent vervolgens de depositie in mol ammoniak/ha/jaar op de ingevoerde (gevoelige) locaties. De coördinaten van de gevoelige locaties en de berekende depositie op dat punt zijn weergegeven in onderstaande tabel.

Naam	X coördinaat	Y coördinaat	Depositie (mol N/ha/jaar)
Kempenland 1	144 060 ²	380 745 ²	1,05
Kempenland 2	144 771 ²	382 861 ²	0,74
Kempenland 3	144 318	380 815	1,09
Kempenland 4	149 847	382 255	1,45

2) De beoordelingspunten wijken af van de punten uit de aanvraag. De gekozen punten in de aanvraag zijn niet allemaal gelegen op de rand van het Beschermde Natuurmonument en het Habitatrichtlijngebied.

De berekende depositie van stikstof in deze vergunning wijkt daardoor af van de berekende depositie van stikstof in de aanvraag.

De depositie op Kempenland-West, berekend met het Ammoniak-depositiemodel, bedraagt ten hoogste 1,45 mol N per hectare per jaar. Dit is ongeveer 0,14 % van de kritische depositiewaarde. Dit is kleiner dan de drempelwaarde (5 %), die op grond van het toetsingskader wordt aangehouden.

Derhalve hebben de aangevraagde activiteiten geen significante gevolgen voor Kempenland-West. Wij achten de verandering aanvaardbaar, afgezet tegen de instandhoudingsdoelstellingen van de kwaliteit van de natuurlijke habitats en zal niet schadelijk zijn voor het beschermd natuurmonument. De gevraagde vergunning kan derhalve worden verleend.

Besluit**Nummer**

1321820/1392770

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

**VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT
HIERBIJ VERGUNNING EX ARTIKEL 16**

aan Mts. Visser-Mijs voor de varkenshouderij aan de Dominepad 8 te Hoogeloon met een bijbehorende depositie op het dichtstbijzijnde gebied Kempenland-West van 1,45 mol N/ha/j.

Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen verbonden:

1. Wanneer de houder van de vergunning handelt in strijd met de voorschriften, kan deze vergunning op grond van artikel 43, lid 2 Natuurbeschermingswet 1998 worden gewijzigd of ingetrokken.
2. De depositie van de varkenshouderij aan het Dominepad 8 te Hoogeloon op het gebied Kempenland-West niet meer bedragen dan 1,45 mol N/ha per jaar.

Begrip:

Depositie: de ammoniakdepositie berekend op basis van het Ammoniak-depositiemodel: AAgro-Stacks.

's-Hertogenbosch, 14 maart 2008.

Overeenkomstig het door Gedeputeerde
Staten van Noord-Brabant genomen besluit,
namens deze,

ir. M.C. Visser,
bureauhoofd Natuurverkenningen.

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan aanvrager (Mts. Visser-Mijs, Dominepad 8, 5528 NC te Hoogeloon) en degene die een zienswijze hebben ingediend. Kennisgeving vindt plaats in het Eindhovens Dagblad, Editie Kempen op dinsdag 25 maart 2008.

Nummer

1321820/1392770

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken (vanaf 1 dag) na verzending van dit besluit.

Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
Het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om in de linkerbovenhoek van de envelop het woord “bezwaarschrift” te vermelden.

Het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde “voorlopige voorziening” te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo'n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

0 Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK DEN HAAG	1321820/1392770
0 Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
t.a.v. De heer G. Verschuren, Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN	
0 Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente
Bladel, Postbus 11, 5530 AA te BLADEL.	
0 Brabantse Milieufederatie, t.a.v. F. Swinkels, Postbus 591,
5000 AN TILBURG	
0 Brabants Landschap, t.a.v. Frans van Erve, Postbus 80, 5076 ZH HAAREN	
0 Natuurmonumenten, t.a.v. Kees Laarhoven, Postbus 494,
5600 AL EINDHOVEN	
0 Exlan Consultants, t.a.v. A. van Zeeland, Postbus 200, 5460 BC VEGHEL	
0 De Roever Milieuadviesring, Postbus 64, 5480 AB SCHIJNDEL	
0 handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)	
0 A. v/d Zee (ROH/HNBW, N1-K40)	
0 E. Deckers, auteursexemplaar (NV - V13-flex)	
0 dossier	